

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2009		
	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,6	-0,2
Índex de preus industrials ¹	-0,2	-5,2
Índex de producció industrial	-	-19,6 ²

Font: Idescat i INE.

1) Darrera dada: mes d'octubre de 2009.

2) Variació interanual de la mitjana de gener a setembre de 2009.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

La inflació interanual s'ha situat al -0,2% al mes d'octubre atès que els preus han pujat el 0,6% aquest darrer mes. Els preus industrials en canvi acumulen una davallada del 5,2% des de l'any anterior, i aquest darrer mes d'octubre han caigut el 0,2%. La producció industrial acumulada dels nou primers mesos de l'any ha caigut el 19,6% respecte del mateix període de l'any passat. Finalment, l'indicador de clima industrial a mes d'octubre mostra una percepció lleugerament menys negativa que la de setembre, i també lleugerament menys negativa que la d'ara fa un any.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

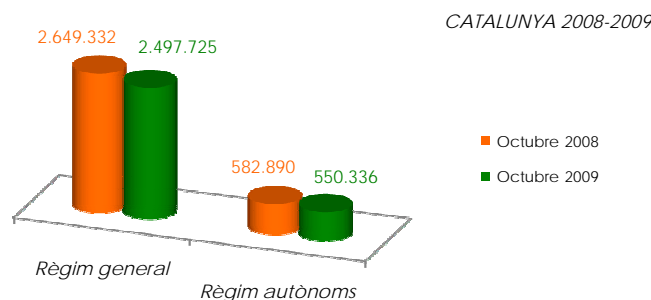
ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Octubre 2009		
		Var. Interanual
Atur registrat ¹	543.603	43,8
Homes	288.979	52,5
Dones	254.624	35,1
Ctes. indefinits ¹	27.259	-33,4
Homes	13.519	-31,3
Dones	13.740	-35,4
Ctes. temporals ¹	170.827	-10,3
Homes	84.426	-10,3
Dones	86.401	-10,2
Afiliació. Total Sistema ²	3.136.097	-5,4

1) Font: Observatori del treball. Departament de Treball.

2) Font: Institut Nacional de la Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

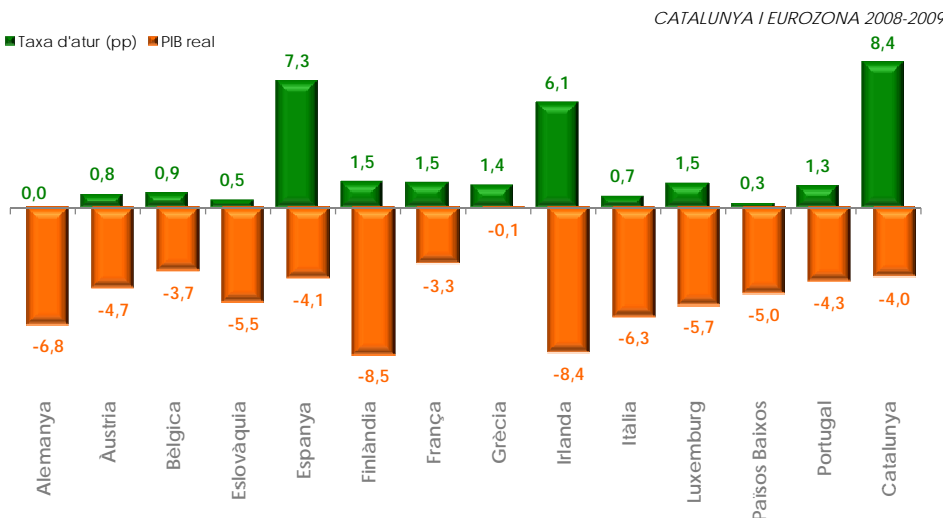
Al mes d'octubre els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement del 5,7% respecte al mateix mes de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement del 5,6%.

PIB I ATUR A CATALUNYA I A L'EUROZONA

PIB REAL I TAXA D'ATUR. CATALUNYA I EUROZONA. VARIACIÓ INTERANUAL DEL PRIMER SEMESTRE DE 2009

Unitats: taxes de creixement (PIB real) i punts percentuals (taxa d'atur). ■ Taxa d'atur (pp) ■ PIB real

L'impacte de la crisi a Catalunya i Espanya ha estat, en termes de creixement del PIB, menys intens que a d'altres economies de l'Eurozona. No obstant això, la factura en termes d'atur ha estat força més onerosa, atès que la variació de la taxa en termes percentuals ha estat molt més intensa aquí que a la resta d'economies, que tret de la d'Irlanda no han patit augments tan intensos de la taxa d'atur.

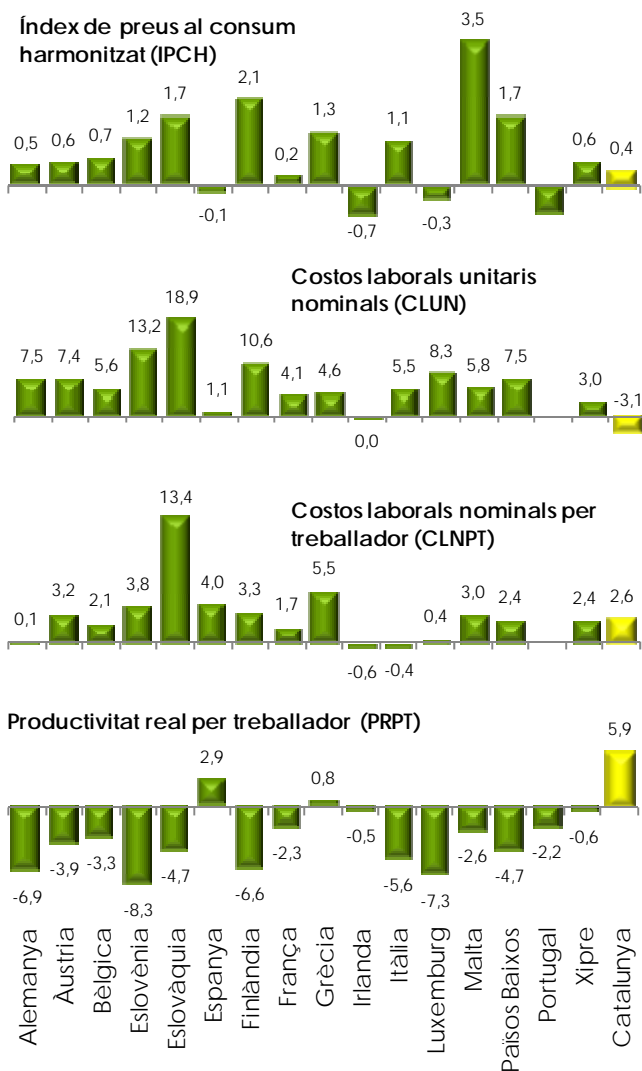
Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Eurostat. Les dades per a Catalunya procedeixen de l'Idescat.

El transcurs de la crisi econòmica internacional que va començar ara fa gairebé dos anys ha deixat de moment un saldo desolador en termes d'ocupació tant a Catalunya com també al conjunt d'Espanya. Tal i com indica el darrer gràfic de la pàgina anterior, tot i que la caiguda del PIB no ha estat més intensa aquí que a la resta d'economies europees, la conseqüència d'aquesta nova situació sobre l'atur ha estat clarament desfavorable.

No obstant això, què amaguen aquestes xifres al darrere? És sòlida la perspectiva de recuperació que apunten les principals economies de l'Eurozona?

Gràfic 1. Variació interanual dels preus, dels costos laborals, dels costos laborals unitaris i de la productivitat de les economies de l'Eurozona, primer semestre de 2009

Unitats: taxes de creixement interanuals.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Eurostat per al conjunt de països de l'Eurozona. Per a Catalunya, les dades s'han calculat a partir d'altres fonts procedents de l'Idescat i l'INE. Els costos laborals procedeixen de l'estimació de l'Enquesta trimestral de costos laborals, el producte de l'estimació trimestral del PIB d'Idescat, l'ocupació a partir de les dades de l'Enquesta de població activa, i l'Índex de preus (no harmonitzat) de l'IPC.

Espanya és dels pocs països on ha caigut més l'ocupació que no pas la producció. Aquesta combinació ha fet augmentar la productivitat per persona el 2,9% en termes reals. Aquest registre és el més alt entre tots els països de l'Eurozona, on la majoria d'economies han registrat caigudes significatives de la productivitat.

Els costos laborals unitaris nominals (CLUN) són els preus del treball en termes de producte. Els augments de la productivitat, doncs, abarateixen també el treball en termes de producte i abaixen els CLUN. És per això que l'economia espanyola, tot i que és de les economies on més han augmentat els costos laborals, no ha repercutit pràcticament en els CLUN, atès que només han augmentat l'1,1% molt per sota de la resta d'economies de l'Eurozona.

A Catalunya, el fort ajust en producció també ha fet augmentar la productivitat real. En aquest context, i ajudada per un encariment més moderat dels costos laborals, l'economia catalana mostra fins i tot una caiguda dels costos laborals unitaris. Per tant, el perfil de l'ajust català sembla, i diem sembla atès que les dades no són directament comparables, similar al del conjunt de l'economia espanyola i fins i tot sensiblement més intens.

Tant l'economia espanyola com la catalana, doncs, han patit un ajust fort en termes d'ocupació. No obstant això, aquest patró de correcció no s'ha repetit a la resta d'economies de l'Eurozona. A la majoria de països la retallada en la producció ha estat més intensa que no pas la de l'ocupació. Alemanya, amb una caiguda de la productivitat del 6,9%, n'ha estat un exemple, atès que la correcció en termes de producte no s'ha vist acompanyada d'una correcció en termes d'ocupació. No obstant això, aquestes polítiques de contenció de la desocupació han generat creixements intensos dels costos laborals unitaris, que si bé en alguns casos (com ara l'alemany) no han estat suportats íntegrament per les empreses sí que hauran d'acabar essent suportats pel conjunt de la societat.

No obstant això, quina solidesa té una economia amb una caiguda de la productivitat del 6,9%? Sens dubte la que li pugui atorgar la recuperació, atès que si no és possible retornar als nivells de producció previs a la crisi, difícilment la majoria de països europeus, no només Alemanya, podran mantenir aquesta situació en el futur. Així doncs, tant per a la majoria d'economies europees, on el repte és mantenir les quotes d'abans de la crisi, com per a una minoria, entre les quals ens hi trobem nosaltres, on l'ajust ha estat inajornable, el futur esdevé relativament incert. Per als primers perquè probablement serà complicat, i sobretot lent, recuperar els nivells de producció (la perspectiva econòmica sembla indicar un horitzó on no és fàcil créixer sense incórrer novament en els errors que ens han fet arribar fins aquí). Per a les segones, perquè la seva recuperació haurà de venir recolzada per la recuperació de les primeres, i/o com a mínim el sosteniment del consum a Europa.

Certament, les xifres ens fan pensar que òbviament aquesta recuperació que es comença a intuir serà un procés com a mínim lent, on les inconsistències, que ja mostren les xifres a hores d'ara, es deixaran entreveure amb alts i baixos a mesura que avanci la recuperació.